

[PDF udgave \(221 KB\)](#)

Modtaget via elektronisk post. Der tages forbehold for evt.
fejl.

Europaudvalget
(Alm. del - bilag 219)
industriministerråd
(Offentligt)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EUK	20. november 2003

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg den 28. november 2003 – dagsordenspunkt rådsmøde (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerbeskyttelse) den 1.-2. december 2003 - vedlægges Økonomi- og Erhvervsministeriets notat om de punkter, der forventes optaget på dagsordenen fsva. Økonomi- og Erhvervsministeriets ansvarsområde.

14. november 2003

/SC-FS

Samlet aktuelt notat vedrørende rådsmøde (forbruger) den 1.-2. december
2003

Indholdsfortegnelse

Pkt. 9 Rådsresolution om forbrugernes sikkerhed i forbindelse med udbud af tjenesteydelser.....	4
10. Forslag til forordning om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse (KOM(2003) 443 endelig udg.).....	6

Pkt. 9 Rådsresolution om forbrugernes sikkerhed i forbindelse med udbud af tjenesteydelser

Nyt notat

1. Baggrund og indhold

Ifølge produktsikkerhedsdirektivet (2001/95/EF) skulle Kommissionen lave en rapport om Fællesskabets indsats vedrørende tjenesteydelsers sikkerhed senest den 1. januar 2003. Kommissionen oversendte denne rapport til Rådet og Europa-Parlamentet den 6. juni 2003. Rådets formandskab har herefter fremsat et forslag til rådsresolution om forbrugernes sikkerhed i forbindelse med udbud af tjenesteydelser. Der er overensstemmelse mellem resolutionen og Kommissionens beretning.

Resolutionens indhold

I resolutionen udtrykkes der tilfredshed med Kommissionens beretning og den deri valgte prioritering af indsatsen inden for området tjenesteydelsers sikkerhed. Tjenesteydelsers sikkerhed kan f.eks. omfatte sikkerhed ved offentlige forlystelser og sportsaktiviteter. Kommissionen anmodes om at forbedre videnbasen om tjenesteydelsers sikkerhed for at kunne identificere de væsentlige risikofaktorer og indkredse prioriterede indsatsområder, som ifølge Kommissionen i første omgang skal være turisme, sport og fritid. Kommissionen opfordres til at undersøge, hvordan sikkerhedsstandarder kan bidrage til et højt forbrugerbeskyttelsesniveau.

Kommissionen anmodes endvidere om at undersøge, om der er behov for konkrete fællesskabsinitiativer på dette område. Det fremhæves, at eventuelle initiativer bør tage behørigt hensyn til små og mellemstore virksomheder for at undgå at påføre disse unødvendige yderligere byrder.

2. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet har ikke udtalt sig.

3. Nærheds - og proportionalitets princippet

Resolutionsudkastet har ikke konsekvenser, der kan vurderes efter nærheds- og proportionalitetsprincippet.

4. Gældende dansk ret

Gældende dansk ret indeholder enkelte bestemmelser om turisme, sport og fritid. Som eksempel kan nævnes justitsministeriets cirkulære nr. 16. af 4. februar 1988 om offentlige forlystelser med senere ændringer.

5. Høring

Kommissionens beretning og resolutionsudkastet om tjenesteydelsers sikkerhed har været sendt i høring i EU-specialudvalget for forbrugerbeskyttelse. Dansk Industri og HTS har tilkendegivet synspunkter i overensstemmelse med resolutionsudkastet. For-

brugerrådet ønsker, at Kommissionen allerede nu opfordres til at fremlægge forslag til en egentlig rammelovgivning om tjenesteydelsers sikkerhed.

6. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Resolutionsudkastet har ikke lovgivnings- eller statsfinansielle konsekvenser.

7. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Resolutionsudkastet har ikke samfundsøkonomiske konsekvenser.

8. Tidligere forelæggelse i Europaudvalget

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

10. Forslag til forordning om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse (KOM(2003) 443 endelig udg.)

Revideret notat

Resumé

Kommissionen har den 22. juli 2003 fremsat et forordningsforslag om samarbejde mellem nationale håndhævelsesmyndigheder. Forslagets bestemmelser om gensidig bistand mellem myndigheder omfatter overtrædelser af EU-lovgivning, som beskytter forbrugernes interesser.

Hver medlemsstat skal udpege myndigheder, der varetager forpligtelserne efter forslaget, og et kontaktpunkt, der sikrer behørig koordination mellem de udpegede myndigheder. Myndighederne skal yde bistand til andre medlemsstaters myndigheder, hvilket bl.a. omfatter udveksling af oplysninger, iværksættelse af undersøgelser og håndhævelsessanktioner. Myndighederne skal have visse håndhævelsesbeføjelser – f.eks. retten til at kræve informationer og få nedlagt forbud mod en ulovlig handling.

Forslaget indebærer, at der skal oprettes en fælles elektronisk database, hvor Kommissionen lagrer indberettede oplysninger om ulovlige grænseoverskridende handlinger, samt at der skal oprettes et udvalg, der skal bistå Kommissionen med at gennemføre forslaget i praksis. Medlemsstaterne pålægges desuden at føre statistik om modtagne henvendelser fra forbrugere og informere Kommissionen herom.

1. Baggrund og indhold

Kommissionen offentliggjorde i oktober 2001 en grønbog om forbrugerbeskyttelse i Den Europæiske Union (KOM(2001) 531 endelig udg.) samt i juni 2002 en opfølgingsmeddelelse til grønbogen (KOM(220) 289 endelig udg.). Et af initiativerne heri var, hvordan håndhævelsen af forbrugerdirektiverne og det europæiske myndighedssamarbejde kunne styrkes.

Kommissionen har den 22. juli 2003 fremsat et forslag til forordning om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse (KOM(2003) 443 endelig udg.).

Hjemlen for forslaget er EU-traktatens artikel 95 om gennemførelsen af det indre marked og artikel 251, hvorefter Rådet skal træffe beslutning ved kvalificeret flertal i fælles beslutningstagen med Europa-Parlamentet.

Anvendelsesområde

Forordningsforslaget har til formål at etablere et samarbejde mellem de europæiske håndhævelsesmyndigheder samt at styrke kvaliteten og overensstemmelsen af håndhævelsen af forbrugerbeskyttelsesreguleringen.

Forslaget finder anvendelse på overtrædelser af EU-lovgivning, som beskytter forbrugernes interesser. De direktiver/forordninger samt EU-forslag, der er eller vil blive omfattet, er oplistet i bilaget til forslaget (f.eks. pakkerejsedirektivet, direktivet om urimelige kontraktvilkår og direktivforslaget om urimelig handelspraksis). Det fremgår af forslaget, at det ikke berører international privatret, domstolenes kompetence, det straffe- og civilretlige samarbejde, fællesskabslovgivningen om det indre marked og tv-spredningstjenester.

Kommissionen får ikke håndhævelsesbeføjelser eller håndhævelsesansvar i henhold til forslaget.

Udpegning af myndigheder

Forslaget indebærer, at der i hver medlemsstat skal udnævnes myndigheder, der kan varetage forpligtelserne efter forslaget. Der skal være tale om offentlige myndigheder, ligesom de skal have et minimum af håndhævelsesbeføjelser. Beføjelserne omfatter f.eks. retten til at kræve informationer, at få nedlagt forbud mod en ulovlig handling og via dommerkendelser at få beslaglagt midler.

Medlemsstaterne skal desuden udpege et kontaktpunkt, der sikrer behørig koordinering mellem de udnævnte myndigheder, samt særlige embedsmænd, der kan fremsætte anmodninger om bistand m.v. Informationer om kontaktpunkt og myndigheder skal meddeles Kommissionen og de øvrige medlemsstater, ligesom kontaktpunkterne skal give hinanden meddelelse om, hvilke embedsmænd der er udpeget.

Gensidig bistand

Ifølge forslaget skal enhver oplysning, der er nødvendig for at afgøre, om der foreligger en overtrædelse af EU-lovgivningen, udleveres efter anmodning fra en myndighed i et andet land. Den myndighed, der er anmodet om bistand, gennemfører passende undersøgelser eller træffer andre nødvendige foranstaltninger med henblik på at indsamle oplysninger.

En myndighed, der bliver opmærksom på en overtrædelse, eller finder, at der er risiko for, at en overtrædelse findes, skal underrette Kommissionen og andre medlemsstaters myndigheder herom samt udlevere alle nødvendige oplysninger.

En myndighed, der er anmodet om bistand, skal træffe alle nødvendige foranstaltninger med henblik på at få stoppet en overtrædelse. Myndigheden beslutter selv, hvilke foranstaltninger der på en effektiv måde kan sikre, at overtrædelsen stoppes. Den myndighed, der har anmodet om bistand, høres under gennemførelsen af håndhævelsesforanstaltningerne.

Ifølge forslaget skal myndigheder, der bl.a. bliver klar over, at en overtrædelse skader forbrugere i mere end to medlemsstater, koordinere deres overvågning, håndhævelse og anmodninger om gensidig bistand. Kommissionen skal informeres og kan anmodes om at deltage.

Den myndighed, der anmoder om bistand, skal sikre, at anmodningen indeholder tilstrækkelige informationer til at sætte den anmodede myndighed i stand til at imødekomme den. Anmodningen skal, medmindre andet er aftalt, fremsættes skriftligt og elektronisk og kan sendes til kontaktpunktet, de udpegede myndigheder eller de pågældende embedsmænd. Oplysninger om sendte og modtagne anmodninger samt informationer, der formidles, skal gives til det centrale kontaktpunkt.

Forslaget fastslår, at der som bevis kan påkaldes enhver information, dokument etc., som er videregivet i henhold til forslaget, på samme grundlag som, hvis det var indhentet i den myndigheds eget land. Al information, der er videregivet, er fortroligt, medmindre den myndighed, der har videresendt det, giver samtykke til offentliggørelse, eller hvis det skal være som bevis i f.eks. en retssag.

Medlemsstaterne kan som udgangspunkt ikke kræve de udgifter, som de har i forbindelse med anvendelsen af forslaget, godtgjort, medmindre en domstol erklærer foranstaltningerne for ubegrundede for så vidt angår substansen i overtrædelsen. En myndighed, der anmodes om bistand, kan i visse tilfælde afslå at efterkomme en anmodning, hvis anmodningen vil medføre en uforholdsmæssig stor administrativ byrde sammenlignet med den skade, overtrædelsen kan afstedkomme, hvis der allerede er indledt en retssag eller afsagt en afgørelse, eller hvis anmodningen ikke er tilstrækkelig begrundet.

Databaser, koordinering af håndhævelse og administrativt samarbejde

Medlemsstaterne skal ifølge forslaget regelmæssigt give Kommissionen statistiske oplysninger om alle de forbrugerklager (*både nationale som grænseoverskridende*), som myndighederne modtager. Der skal oprettes en fælles elektronisk database, hvor Kommissionen lagrer indberettede oplysninger om ulovlige grænseoverskridende handlinger. Medlemsstaternes myndigheder får adgang til denne.

Forslaget omhandler desuden koordinering mellem medlemsstaterne og Kommissionen om håndhævelse – som uddannelse og udveksling af embedsmænd, oprettelse af sektorspecifikke netværk m.v. - og aktiviteter, der har til formål at informere, rådgive og undervise forbrugere, fremme klagemuligheder m.v. Det overlades til Kommissionen og medlemsstaterne at bestemme, hvilke aktioner der præcist er behov for.

Udvalg og afrapportering

Medlemsstaterne skal aflægge rapport til Kommissionen hvert andet år om forordningens anvendelse. Der skal bl.a. afrapporteres om tendenser, midler m.v. i relation til grænseoverskridende ulovlige handlinger, der navnlig har afsløret huller i forbrugerbeskyttelseslovgivningen.

2. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet har ikke udtalt sig om forordningsforslaget.

3. Nærheds - og proportionalitets princippet

Kommissionen har vurderet, at forslaget er i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet. Kommissionen finder, at samarbejde og koordinering bedre kan gennemføres på fællesskabsplan, da målene for den påtænkte handling ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne alene. Kommissionen finder desuden, at forslaget i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet ikke er mere vidtgående end, hvad der er nødvendigt for at nå målene.

Det er regeringens holdning, at forordningsforslaget ikke er i strid med nærheds- og proportionalitetsprincippet.

4. Gældende dansk ret

Der findes en række offentlige myndigheder, som fører tilsyn med forbrugerbeskyttelseslovgivningen. Forbrugerombudsmanden fører eksempelvis tilsyn med, at markedsføringslovens bestemmelser overholdes. I henhold til markedsføringslovens generalklausul har Forbrugerombudsmanden desuden mulighed for at gribe ind over for overtrædelser af særlovgivningen (f.eks. forbrugeraftaleloven, kreditaftaleloven og e-handelsloven), hvor dette ikke er særskilt sanktioneret i den pågældende lov. Af øvrige myndigheder kan bl.a. nævnes Lægemedelstyrelsen, der fører tilsyn med overholdelsen af reglerne om humanmedicinske lægemidler, og Finanstilsynet, der fører tilsyn med finansielle virksomheder.

Retsplejeloven indeholder regler om foreløbige retsmidler, der kan anvendes for at forhindre eller bringe en retsstridig adfærd til ophør eller for at efterforske eller undersøge, om en sådan adfærd har fundet sted. Som eksempel herpå kan nævnes nedlæggelse af fogedforbud. Retsplejeloven indeholder desuden regler om politiets mulighed for at foretage indgreb i meddelelshemmeligheden, ransagning og beslaglæggelse. Derudover har visse tilsynsmyndigheder i medfør af særlovgivningen fået tillagt særlige kontrolmidler.

I markedsføringsloven er der specifikke regler om, hvornår der kan gribes ind over for ulovlig markedsføring. Lovens sanktionssystem, der bygger på et forhandlingsprincip, indeholder mulighed for administrativt at meddele påbud, anlæggelse af sag om forbud, påbud og erstatning ved domstolene og nedlæggelse af foreløbigt forbud.

Forbudsloven giver mulighed for at standse ulovlig grænseoverskridende markedsføring. Efter loven kan udenlandske myndigheder og organisationer, der er udpeget hertil, efter retsplejelovens bestemmelser anlægge forbudssager ved danske domstole mod danske virksomheder, der har markedsført sig ulovligt i myndighedens hjemland. Forbrugerombudsmanden og Lægemiddelstyrelsen – f.s.v.a. humanmedicinske lægemidler - er udpeget til at anlægge forbudssager i andre medlemsstater.

Forvaltningsloven og offentlighedsloven indeholder regler om offentlige myndigheders tavshedspligt samt forpligtelse til at videregive oplysninger.

5. Høring

Forslaget har i september 2003 været sendt i høring i en bred kreds.

Følgende organisationer har ikke haft bemærkninger til direktivforslaget:

Børnerådet, Danmarks Automobilforhandler Forening, Danske Reklame- og Relationsbureauers Brancheforening, Den Danske Dømtorförening, Finansrådet, Foreningen Registrerede Revisorer, Liberale Erhvervs Råd, Realkreditrådet, Telekommunikationsindustrien i Danmark og TV2/Reklame.

Følgende organisationer har haft bemærkninger til direktivforslaget:

Advokatrådet, Danmarks Rejsebureau Forening, Dansk Handel & Service, Dansk Industri, DDK – Dansk Detailkreditråd, Finansforbundet, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Forsikring & Pension, HORESTA, HTS Interesseorganisationen, Håndværksrådet og Landbrugsrådet.

Generelle bemærkninger

Danmarks Rejsebureau Forening er positiv over for forslagens formål, da et forsøg på at styrke kvaliteten og skabe en konsekvent håndhævelse af forbrugerbeskyttelsesreglerne er et skridt i den rigtige retning. Foreningen finder dog ikke, at forslaget i dets nuværende form yder den tilsigtede beskyttelse, ligesom de betvivler, at samtlige medlemsstater har den vilje og evnen til at ville håndhæve reglerne.

Dansk Detail Kreditråd er af den principielle opfattelse, at håndhævelsen af forbrugerbeskyttelseslovgivningen skal foregå så effektivt som muligt, og at forslaget ikke bør medføre et stort bureaukrati i EU.

Dansk Industri støtter forslagens formål, da det er væsentligt, at alle medlemsstater har forbrugermyndigheder, der kan sikre håndhævelsen af gældende ret, og at der er et effektivt system, hvor myndighederne kan bistå hinanden med at sikre håndhævelsen. Organisa-

nemkønførelse i dag er det ikke så enkelt, og det er vigtigt, at den. Øg gængs omhandlingsregler skal være gældende i alle medlemslande. Forslaget vil sikre en ensartet håndhævelse, da myndighederne skal opfylde deres forpligtelse som de bl.a. ville gøre det på vegne af forbrugerne i deres land.

(Løbenr. 3877)

Dansk Handel & Service støtter forslaget overordnede linier, da forbrugerbeskyttelseslovgivningen ikke håndhæves konsekvent i EU på grund af manglende håndhævelsesmyndigheder og uensartet regelhåndhævelse.

Finansforbundet er positiv over for forslaget, da den nuværende retstilstand gør det vanskeligt at dæmme op for grænseoverskridende overtrædelser af forbrugerbeskyttelsesreglerne. Forbundet finder, at forslaget konsekvenser for dansk ret bør analyseres nærmere.

Forsikring & Pension anerkender hensynet bag forslaget, men stiller sig skeptisk over for den effekt, forslaget får på omfanget af den grænseoverskridende handel af finansielle institutioner på forbrugerområdet.

HTS og HORESTA støtter, at der skal etableres et samarbejde mellem de europæiske håndhævelsesmyndigheder, da dette kan forbedre virksomhedernes konkurrencemuligheder og styrke forbrugernes tillid til grænseoverskridende handel.

Forbrugerombudsmanden hilser principielt forslaget velkomment, da det kræver forpligtelser og praktiske redskaber for at sikre en effektiv håndhævelse af bl.a. forbrugerrettighederne.

Forbrugerrådet hilser forslaget velkomment, da det er et vigtigt skridt for at fastholde forbrugerbeskyttelsesniveauet, ligesom det kan sikre, at direktivforslaget om urimelige handelspraksis bliver effektivt.

Landbrugsraadet er generelt positiv over for forslaget, herunder at det styrker samarbejdet og bidrager til en bedre og mere konsekvent håndhævelse af forbrugerbeskyttelseslovgivningen.

Anvendelsesområde

Dansk Handel & Service finder, at det skal tilkendegives i forslaget, at samarbejdet skal prioritere sikringen af en ensartet praksis.

Landbrugsraadet ønsker afklaret, hvilken fællesskabslovgivning - ud over den nævnte i bilaget - forslaget er relevant for.

Udpegning af myndigheder

Advokatrådet bemærker, at beføjelserne, som myndigheder skal have efter forslaget, er vidtgående, end hvad der følger af nationale regler. Rådet og Dansk Handel & Service finder, at det bør præciseres, at virksomhederne ikke har pligt til at udlevere oplysninger og dokumenter, der er selvinkriminerende.

HTS og HORESTA finder, at det bør præciseres, at myndighedernes beføjelser skal være omfattet af det forvaltningsretlige proportionalitetsprincip.

(Løbenr. 3877)

12

Håndværksrådet kan ikke støtte, at myndighederne skal have en række beføjelser om ransagning m.v., hvis dette betyder, at de skal kunne kræve ethvert dokument udleveret eller foretage ransagning uden retskendelse.

Landbrugsraadet finder, at myndighederne bør findes inden for eksisterende myndighedsstrukturer, således at unødigt bureaukrati undgås.

Gensidig bistand

Advokatrådet finder, at det bør præciseres, hvad de indhentede oplysninger m.v. kan bruges til, herunder om oplysninger fra et andet land, nationalt kan bruges til håndhævelse af nationale regler, der er mere vidtgående, end hvad der følger af direktiverne.

Danmarks Rejsebureau Forening tvivler på, om bestemmelserne om gensidig bistand kan blive anvendt med samme seriøsitet og effektivitet i medlemsstaterne, hvorfor det ville være ønskeligt, hvis Kommissionen eventuelt blev tillagt en håndhævelsesret eller tilsynskompetence.

Dansk Industri og Dansk Handel & Service finder, at reglen om, at bistandssøgte myndigheder ikke kan kræve udgifter godtgjort af den bistandssøgende myndighed, medmindre foranstaltningerne er ubegrundede, for unødigt processkabende og urimeligt omkostningskrævende. Organisationerne mangler desuden en bestemmelse, der sikrer virksomhederne at få kompensation, hvis tiltag og indgreb viser sig ubegrundede. Dette støttes af HORESTA og Advokatrådet.

Dansk Handel & Service bemærker, at forslaget ikke sikrer mod forskelsbehandling på forskellige nationale markeder, hvilket skader virksomheder, der har indrettet sig til hjemlandets høje grad af efterlevelse.

Forsikring & Pension undrer sig over den vidtgående adgang for udveksling af oplysninger mellem nationale myndigheder og Kommissionen og bemærker, at der af retssikkerheds- og sagsbehandlingssige hensyn bør søges at præcisere rammerne for udvekslingen og registreringen af oplysninger.

HTS og HORESTA ønsker sikret, at den bistandssøgte myndighed forinden gennemførelsen af diverse undersøgelser m.v. har egen prøvelsesret.

Håndværksrådet finder, at en bistandssøgt myndighed bør have adgang til at foretage en kvalitativ bedømmelse af anmodningen og afvise den, hvis anmodningen baserer sig på utilstrækkeligt eller usagligt grundlag.

Databaser, koordinering af håndhævelse og administrativt samarbejde

Dansk Handel & Service finder, at virksomhederne skal have mulighed for at se de indrettede oplysninger med henblik på berigtigelse, at forslaget ikke tager højde for beskyttelse af følsomme oplysninger, herunder erhvervshemmeligheder, og at myndighederne skal

(Løbenr. 3877)

13

ges et forsigtighedsprincip. Organisationen bemærker, at forslaget bør sikre, at indsamling af god information til erhvervslivet prioriteres.

HTS og HORESTA finder, at det bør sikres, at information, der indgår i databasen, beskyttes og udgår efter retningslinier, der sikrer formålet med databasen og virksomhedernes retssikkerhed.

Finansforbundet støtter, at medlemsstaterne og Kommissionen skal koordinere aktiviteter, der skal støtte arbejdet vedrørende organer til udenretslig bilæggelse af tvister.

Forbrugerombudsmanden bemærker, at det havde været ønskeligt med en offentliggørelse på linie med offentlighedsloven i nordisk forvaltning, at det er afgørende, at aktørerne ikke får en rolle, som kommer i konflikt med elementære statsforfatningsretlige principper og princippet om Forbrugerombudsmandens uafhængighed, og at tilrettelæggelsen af det administrative samarbejde og indholdet heraf virker ressourcetungt og bureaukratisk. Forbrugerombudsmanden opfordrer til, at rollefordelingen mellem aktørerne præciseres nærmere.

Udvalg og afrapportering

Forbrugerombudsmanden finder det positivt, at koordinationen af samarbejdet varetages af Kommissionen med bistand af en forvaltningskomité. Forbrugerombudsmanden frygter, at forslaget muliggør, at Kommissionen og medlemsstaterne kan udstede retningslinier til håndhævelsesmyndighederne, hvilket vil være i konflikt med de uafhængige håndhævelsesmyndigheders opgavevaretagelse.

6. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Den nationale lovgivnings territoriale anvendelsesområde omfatter ifølge folkeretlige principper som udgangspunkt alene det pågældende lands territorium. Markedsføringsloven er f.eks. baseret på dette princip, hvorfor lovens bestemmelser alene finder anvendelse på markedsføring, der har virkning på det danske marked. Forordningsforslaget vil betyde, at en række loves territoriale anvendelsesområde skal udvides til også at omfatte den virksomhed, som danske erhvervsdrivende foretager uden for det danske marked. Denne udvidelse af anvendelsesområdet kendes dog allerede fra en række love – f.eks. e-handelsloven.

Forslagets krav til, hvilke minimumsbeføjelser en myndighed skal have, skønnes ikke at medføre lovændringer, da retsplejeloven, markedsføringslovens sanktionssystem samt øvrige bestemmelser i speciallovgivningen må anses for at opfylde disse krav.

Forslagets forpligtelser til videregivelse af oplysninger og fortrolighed skal vurderes i

Forslagets bestemmelser om gensidig bistand, herunder betingelserne om, hvornår modning kan afvises, vil sandsynligvis kræve en ændring af virksomhedsbekendtgørelsen. Forbrugerombudsmanden, da Forbrugerombudsmanden i relation til grænseoverskridende sager ikke får samme adgang til at prioritere, som han har i relation til nationale sager.

(Løbenr. 3877)

Det samme kan gøre sig gældende for andre myndigheder, såfremt de har adgang til at nedprioritere henvendelser fra udenlandske myndigheder.

Forslagets forpligtelser til at yde bistand til øvrige medlemsstaters myndigheder skønnes at få statsfinansielle konsekvenser. Dette skyldes, at myndighedernes arbejdsområde udvides til at omfatte lovovertrædelser, som finder sted uden for det danske marked. Det fælleseuropæiske samarbejde betyder desuden flere opgaver i form af deltagelse i informationsopgaver, uddannelse af embedsmænd, oprettelse af sektorspecifikke netværk m.v. *For Forbrugerstyrelsen og Forbrugerombudsmanden som koordinerende instans vil det medføre et ekstra ressourcebehov.*

7. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Styrkelsen af håndhævelsen, kravet om oprettelse af offentlige håndhævelsesmyndigheder og samarbejdet mellem myndighederne vil sikre retssikkerhed og lige konkurrencevilkår for erhvervslivet på det europæiske marked. Faktorer, der vil kunne øge konkurrencen og medvirke til at skabe et øget udbud af varer og tjenesteydelser på det europæiske marked. Øget konkurrence og handel vil have positive samfundsøkonomiske konsekvenser.

Forslaget kan desuden være med til at skabe øget tillid hos forbrugerne til det indre marked, da forbrugerne sikres en bedre retsbeskyttelse i relation til grænseoverskridende handlinger. Et vigtigt element til at opnå forbrugernes tillid er, at de oplever, at de fællesskabsretlige forbrugerbeskyttelsesregler håndhæves ensartet og effektivt i alle medlemsstater.

8. Tidligere forelæggelse i Europaudvalget

Forordningsforslaget har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg. Grundnotat er fremsendt den 2. september 2003.

(Løbenr. 3877)

(Lobenr. 3877)